

MERRE TARTASZ VILÁG? MIT LÁTSZ IFJÚSÁG?

(Avagy töprengések arról is, miért nő gyermekeink agresszivitása)

Hihetünk-e még a szép szó megtisztító, megváltó erejében? Valami elveszett. Vagy talán sosem volt dolgokat keresünk? Hol a rend, a felelősségérzet, a következetesség, a kiállás, tetteink következményeinek bátor vállalása? Lehetünk, akarunk, tudunk-e őszinték lenni? Felvállaljuk-e önmagunkat? Észre vesszük-e a másikat is? Hová vezetnek ösztönös lépéseink? Merre indul tudatos utunk? Van-e küldetésünk? Meg tudunk-e felelni a ránk osztott feladatnak? Tudunk-e szárnyalni? Hagyják-e, hogy meghódítsuk tereinket?

Sokszor és egyre gyakrabban tapasztaljuk, hogy nyesegetik vad kezek repülni vágyó szárnyainkat, hétköznapi napokba szőtt álmainkat! Felborult értékrendek kavargó világában tébolyult gondolatok szabadulnak el! Otthonok, utcák, terek, intézmények rendeződnek át egy más világ, más eszményeinek. Olyan negatív töltésű és hatású fogalmak törnek be életünkbe, mint a flegmaság, a cinizmus, a trágárság, a modortalanság, a durvaság, az indulatosság, a gyűlölet, az erőszak, az ököljog, a brutalitás. Nekünk nem mindegy, merre tart a világ, mit lát az ifjúság. Meddig bírjuk? Meddig lehet? Egyáltalán lehet-e gátat szabni a naponta elszabaduló indulatoknak? Kinek a dolga az ifjúság nevelése? Ujjaink járnak körbe az otthon, az iskola, a társadalom felé mutogatva, miközben az új nemzedék "felneveli" önmagát. Keresztként viselt problémáinkra, állandó "start-állapotunkra" gyermekeink nem tartanak igényt. Hová tűnt a nyugalom, a harmónia, a biztonság, a kiegyensúlyozottság? "Figyelj rám, itt vagyok!" Az idő véges.

Míg a felnőtt rendezi a "létfenntartást", keresi a család kenyereit, a "beszélő doboz" karban tartja az ifjúság lelkét. Csatornákon zongorázva talál krimet, akciófilmet, horrort, háborút. Mindegy! Csak folyjon a vér! Bérgyilkos nyomában; Esküdt ellenségek; Nikita, a bérgyilkosnő; Véres leszámolás, Tomboló terror, Amerikai nindzsa, Karatekölyök. De ne higgyük, hogy jobbak a délutáni időpontban sugárzott szappanoperák, mint a Sonadoras - Szerelmes álmodozók, Esperanza, Camilla, Julieta. Iskolapéldái e filmek az ármánykodásnak, a galádságnak, a hazugságnak, a képmutatásnak, a gyűlöletnek, az erőszaknak.

Ezek lennének az ifjúkori ifjúság szellemi táplálékai? Talán sikerül az utolsó előtti pillanatban megálljt parancsolni a negatív megnyilvánulásoknak. Hinnünk kell magunkban, s a változtathatóság erejében!

A költő, Benjámin László így mutat utat nekünk:

„Előre nézek én, de vállam nekivette a múlt falának.

Nem mozdulok innen, hiába vonít a Rossz, hiába támad.

Ha kell legyek préda, s nevétség.

Én szeretem a mesterségem, és tudom, mi a kötelesség.”

Nagy Zoltánné /Pornói Aranka /

A cikk megjelent a Keresztesi Hírek 2001. január-február III. évf. 1. számában.

Mi változott? A műsorok címe. A probléma halmozottan jelen van. S nincs hiány a tenniakaró, segítő emberekben sem! Jó lenne, ha valamennyien egyet akarnánk, jobbítani!

IDŐSEK HETE - KÉPEKBEN

Köszönjük támogatóink felajánlásait, valamint segítőink munkáját az Idősek hete rendezvénysorozat megvalósításában.

Támogatói voltak: Biharkeresztes Város Önkormányzata, Barabás Ferenc polgármester úr, Bobajka Kft, Botlik Károly, Dani Béla, Dr. Szilágyi Ferenc, Egyesített Szociális Intézmények, Hasznosi Chis Valéria (100 Ft-os Piac), Kellerné Gordán Katalin (REÁL Bolt), Kocsis Miklós (Privát Bolt), Lupócz Zoltán és családja, Marozsi Sándor és családja, Nagyné Kovács Judit, Sütő Lászlóné, Szántó Zsigmond, Szőkéné Edit (Resti), Tóth László vállalkozó, Városgazdálkodási és Szolgáltató Kht. - Nagy Barnabás